

Arrest

nr. 268 345 van 15 februari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 november 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSÉ, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse en Wit-Russische nationaliteit te bezitten en van etnische origine Pasthun te zijn. U bent geboren op (...) in Charagha, Mandozayi district, Khost provincie. U woonde hier van uw geboorte tot uw vertrek naar Oezbekistan in 1985, op 12-jarige leeftijd. U verhuisde naar Oezbekistan omwille van een studiebeurs die de Sovjet-Unie aanbood aan Afghaanse weeskinderen. U was geen wees maar uw vader was leerkracht en lid van de partij Khalq waardoor hij wat invloed had. U verbleef op internaat van 1985 tot 1991 in Tashkan, Oezbekistan. Omwille van het uiteenvallen van de Sovjet-

Unie vertrok u naar Minsk, waar u verbleef tot januari 2020. In januari 2020 vertrok u terug naar uw geboortedorp Charagha in Afghanistan, waar u verbleef tot maart 2021. Op 11 juni 1998 trouwde u met E. M. (...). U kreeg twee dochters met haar, zijnde V. (...) en M. (...). U scheidde van E. (...) op 6 maart 2019. E. (...) en uw twee dochters verblijven nog in Wit-Rusland. M. (...) verblijft bij haar moeder in Minsk en V. (...) is ondertussen getrouwd. U huwde opnieuw op 29 mei 2020 met B. (...) in Khost, Afghanistan. Met haar kreeg u ook een dochter, S. (...). Zij verblijven momenteel in Khost, Afghanistan bij uw familie.

U wil niet terugkeren naar Wit-Rusland omdat u daar voldoende heeft afgezien en u het niet meer ziet zitten het leven daar verder te zetten. Uw problemen in Wit-Rusland begonnen in 2011. In 2011 kwam u naar België en diende u hier uw eerste verzoek tot Internationale Bescherming in op 28 januari 2021. Uw schoonmoeder werd echter ziek waardoor u terugkeerde naar Wit-Rusland. Hierdoor werd uw verzoek op 7 april 2011 onontvankelijk verklaard.

Nadat u was teruggekeerd naar Wit-Rusland in 2011 moest u een verhoor afleggen bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken bij de Komitet Gossoedartstvennoj Bezopasnosti (KGB), de Wit-Russische geheime dienst. Er werd u gevraagd waar u een maand, anderhalve maand naartoe was geweest waarop u loog en vertelde niet in Europa geweest te zijn. De geheime dienst heeft dan aan u gevraagd om met hen samen te werken zonder betaald te worden. U moest een spion worden voor de Afghanen. U heeft dit geweigerd omdat u zoiets niet wou doen. Ze probeerden u daarom op andere manieren lastig te vallen. Ze stuurden zomaar boetes, belastingen en controles van de brandweer. Het werd heel moeilijk en uw winkels gingen failliet. Ondertussen kwam de overheid ook aan uw vrouw vragen waarom ze met een moslim getrouwd was en waarom u alles op uw naam heeft staan. Uw vrouw begon erover dat alles op uw naam stond. Om geen problemen te veroorzaken zoals ruzie met uw vrouw of beledigen of aanvallen van haar familie, besloot u van haar te scheiden in maart 2019. U heeft sinds uw scheiding geen problemen meer ondervonden in Wit-Rusland.

U vertrok naar Afghanistan in februari, maart 2020. U huwde twee maanden na de Ramadan met B. (...). Ongeveer twee maanden na uw huwelijksfeest werd er door de taliban een brief aan uw neefje gegeven die het aan iemand van jullie gaf tijdens het ontbijt. Er stond op dat u zoveel jaren in de Sovjet-Unie heeft gewoond en ze vroegen 650 000 dollar van u. Jullie dachten dat het een grap was en namen het niet serieus. Een paar dagen later werd er opnieuw een brief overhandigd aan één van de jongeren die voor jullie huis waren. Er stond opnieuw een bedrag, ditmaal 200 000 dollar, op. Uw vader zei dat het niet de gewoonte is van de taliban om geld te vragen dus jullie namen het wederom niet serieus. Na een tijd werd uw broer door de taliban opgebeld en er werd afgesproken om ergens met elkaar te praten. Uw vader vroeg aan het hoofd van de taliban of hij op de hoogte was van de brieven die werden getuurd maar hij ontkende dit. Hij zei dat hij geen geld wil maar dat hij wel wil dat u voor hen komt werken. Indien u dit niet zou doen zouden ze u doden omdat u zo lang in Wit-Rusland heeft gewoond en u bekeerd, geen moslim meer bent. Uw vader probeerde hem te overtuigen van uw islamitisch geloof maar het hoofd van de taliban zei tegen uw vader dat ze u niet levend gaan laten en u meteen doden als ze u tegenkomen. In diezelfde periode werden er raketten richting uw huis gestuurd vanuit de kant van de taliban.

U vertrok uit Afghanistan in maart 2021. U reisde via Iran, Turkije, Polen, een aantal onbekende landen en u kwam aan in België op 8 juni 2021 en u diende op dezelfde dag uw verzoek tot internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een originele taskara, een vertaling van deze taskara, een kopie van de taskara van uw vrouw en de vertaling van de taskara van uw vrouw, uw origineel huwelijkscertificaat en een vertaling ervan en Wit-Russische scheidingspapieren neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratieve dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uit uw dossier en uw verklaringen is immers gebleken dat u, naast de Afghaanse, ook over de Wit-Russische nationaliteit beschikt. U verklaart namelijk dat u in 2007 de Wit-Russische nationaliteit kreeg (Notities van het persoonlijk onderhoud (NPO), p. 7). U vertrok met uw Wit-Russisch paspoort uit Wit-Rusland in januari 2020 en u heeft geen procedure gestart voor de beëindiging van uw nationaliteit (NPO, p. 9). Hieruit kan aldus geconcludeerd worden dat u nog steeds over de Wit-Russische

nationaliteit beschikt. Dat u uw paspoort in brand heeft gestoken in Afghanistan doet hieraan geen afbreuk (NPO, p. 9).

In dit verband wijst het CGVS erop dat een vluchteling elke persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, bevindt, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term 'het land waarvan hij de nationaliteit bezit' elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept. Dit laatste geldt ook bij de beoordeling van de nood aan subsidiaire bescherming. Onder "land van herkomst" in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet dient immers het land of de landen van nationaliteit worden verstaan (cf. artikel 2, n) van de Richtlijn 2011/95/EU). Kortom, in geval van dubbele nationaliteit gelden de landen van beide nationaliteiten als land van herkomst.

In het licht van voorgaande bent u er in het kader van uw huidige asielaanvraag in België toe gehouden om aan te tonen dat geen van beide nationale overheden u de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden, te deze dus zowel de Wit-Russische als de Afghaanse overheid. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van de Wit-Rusland, noch dat u in geval van een terugkeer naar de Wit Rusland een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Vooreerst is namelijk weinig aannemelijk dat u door de Komitet Gossoedarestvennoj Bezopasnosti (KGB), de WitRussische geheime dienst gerekruteerd zou worden om een spion voor hen te zijn (NPO, p. 14, 15). In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nergens melding maakte van enige problemen met de KGB en u enkel sprak over de algemene situatie (CGVS vragenlijst, vraag 5). Dat u geen melding maakte van de oorzaak van uw problemen in Wit-Rusland komt weinig aannemelijk over. Dat u dan op het CGVS plots verklaart gerekruteerd te zijn door de KGB en u hierdoor alle andere problemen kreeg komt dan ook allerminst overtuigend over. De onaannemelijkheid hiervan wordt verder bevestigd door uw onlogische en vage verklaringen hieromtrent. Zo komt het zeer bevreemdend over dat u werd verhoord na uw terugkomst vanuit België over waar u geweest zou zijn en ze u tijdens datzelfde verhoor dan zouden voorstellen om voor hen te werken zonder verdere specifieke aanleiding of context waarom ze u dit vroegen (NPO, p. 14). Toen u werd gevraagd wat ze u concreet vroegen verklaart u dat u het zich niet meer specifiek herinnert en u zelfs niet meer weet wat ze u vroegen te doen (NPO, p. 15). Dat u zich zo weinig herinnert van de KGB die u vraagt een spion te zijn kan slechts weinig overtuigen. Op basis van bovenstaande slaagt u er dan ook niet in aannemelijk te maken dat u voor de KGB diende te spioneren. Bijgevolg slaagt u er dan ook niet in aannemelijk te maken dat u op onterechte wijze door de Wit-Russische autoriteiten werd geïnterviewd gezien u uw weigering om met de KGB mee te werken als reden opgaf waarom u nadien werd geïnterviewd (NPO p.14).

Aangaande de boetes, de controles en de belastingfacturen waardoor uw winkels failliet gingen dient vooreerst te worden gesteld dat u hieromtrent geen enkel bewijsstuk neerlegt (NPO p. 14-16). Daarnaast kan er evenzeer op worden gewezen dat louter het krijgen van controles, facturen en boetes niet kunnen gezien worden als daden van vervolging maar enkel als gemeenrechtelijke feiten. Dat u vreesde in de gevangenis te belanden is verder een blote bewering die nergens op stoelt (NPO, p. 14). U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt dat u onterecht door de overheid werd geïnterviewd noch dat u het slachtoffer werd van daden van vervolging zoals beschreven in de vluchtelingenconventie of in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Voorts verklaart u dat u bent vertrokken uit Wit-Rusland omdat het moeilijk was voor u sinds de scheiding met uw vrouw (NPO, p. 14). Dienaangaande dient evenwel benadrukt te worden dat u zelf besloot van uw vrouw E. (...) te scheiden om geen problemen te veroorzaken (NPO, p. 16). U heeft momenteel nog steeds contact met E. (...) en met uw dochters. Zelfs als u zich slecht voelt 's nachts kan u haar opbellen (NPO, p. 17). Er kan dus geenszins worden vastgesteld dat uw scheiding heeft gezorgd dat uw leven, vrijheid of fysieke integriteit ernstig in het gedrang is gekomen.

Tenslotte verklaart u ook de algemene situatie in Wit-Rusland te vrezen. Zo verklaart u dat het leven moeilijk is omdat de president de volledige controle heeft, de verkiezingen heeft misbruikt en dat er veel racisme is (NPO, p. 9, 14). Hieromtrent dient er te worden benadrukt dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen. Voorts dient te worden opgemerkt dat louter het feit dat u van Afghanistan afkomstig bent geen indicatie is dat u de algemene situatie heeft te vrezen. Er zijn tijdens uw relaas hieromtrent geen concrete elementen naar voren gekomen, noch blijkt uit algemene informatie dat er sprake is van een structurele

vervolgving van de Afghaanse minderheid in Wit-Rusland (zie informatie toegevoegd aan uw dossier, blauwe map).

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Wit-Rusland actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Wit-Rusland.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Bijgevolg kan de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet evenmin aan u worden toegekend

De documenten die u voorlegt veranderen deze bevindingen niet. Uw taskara, de taskara van uw vrouw en uw huwelijkscertificaat tonen enkel aan dat u een band heeft met Afghanistan en dat u er getrouwd bent. Dit wordt niet betwist door het CGVS. De scheidingspapieren van Wit-Rusland bevestigen louter dat u bent gescheiden van uw ex-vrouw, E. (...). Ook dit wordt niet betwist door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat verzoeker niet teruggeleid mag worden naar Afghanistan omdat er geen beoordeling gebeurde ten opzichte van Afghanistan, maar wel naar Wit-Rusland waar verzoeker eveneens de nationaliteit van bezit."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 48/6, § 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asieliinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for*

Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij er niet in geslaagd is haar vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. In het bijzonder wijst verwerende partij erop dat (A) uit haar dossier en haar verklaringen is gebleken dat zij, naast de Afghaanse, ook over de Wit-Russische nationaliteit beschikt; (B) zij er in het kader van haar huidig verzoek toe gehouden is aan te tonen dat geen van beide nationale overheden haar de noodzakelijke bescherming wil of kan bieden; (C) zij echter niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in haar hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan ten aanzien van Wit-Rusland, noch dat zij in geval van een terugkeer naar Wit-Rusland een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien (i) het niet aannemelijk is dat zij door de KGB, de Wit-Russische geheime dienst, diende te spioneren, waardoor zij ook niet aannemelijk maakt dat zij op onterechte wijze door de Wit-Russische autoriteiten werd geïnterviewd gezien zij haar weigering om met de KGB mee te werken als reden opgaf waarom zij nadien werd geïnterviewd, (ii) zij aangaande de boetes, de controles en de belastingfacturen waardoor haar winkels failliet gingen geen enkel bewijsstuk neerlegt en bovendien louter het krijgen van controles, facturen en boetes niet gezien kan worden als daden van vervolging maar enkel als gemeenrechtelijke feiten, (iii) haar vrees om in de gevangenis te belanden een blote bewering betreft die nergens op stoelt, (iv) wat betreft haar verklaring dat zij vertrokken is uit Wit-Rusland omdat het moeilijk was voor haar sinds de scheiding met haar vrouw, er geenszins kan worden vastgesteld dat haar scheiding heeft gezorgd dat haar leven, vrijheid of fysieke integriteit ernstig in het gedrang is gekomen, en (v) wat betreft haar vrees voor de algemene situatie in Wit-Rusland, benadrukt dient te worden dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend, dat een loutere vermelding van een welbepaalde situatie in het land van herkomst niet volstaat om iemand als vluchteling te erkennen, en dat het loutere feit dat zij van Afghanistan afkomstig is geen indicatie is dat zij de algemene situatie heeft te vrezen, nu er tijdens haar relaas hieromtrent geen concrete elementen naar voren zijn gekomen, noch uit algemene informatie blijkt dat er sprake is van een structurele vervolging van de Afghaanse minderheid in Wit-Rusland; en (D) de door haar bijgebrachte documenten voormelde bevindingen niet wijzen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten bijbrengt die van aard zijn voormelde vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te stellen.

2.2.4. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat zij “afstand heeft gedaan” van de Wit-Russische nationaliteit, wijst de Raad er evenwel op dat nergens uit blijkt dat verzoekende partij een procedure startte voor de beëindiging van haar nationaliteit. Er dient aldus te worden geconcludeerd dat verzoekende partij, die met haar Wit-Russische paspoort uit Wit-Rusland vertrok in januari 2020 nog

steeds over de Wit-Russische nationaliteit beschikt. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die hierop een ander licht werpen.

2.2.5.1. Verzoekende partij betoogt verder dat verwerende partij zich bij de beoordeling van de algemene situatie in Wit-Rusland baseert op gedateerde informatie en hiermee voorbijgaat aan de gebeurtenissen die zich in Wit-Rusland hebben afgespeeld sinds het vertrek van verzoekende partij in februari 2020 en het eventuele effect hiervan op personen die tot een kwetsbare minderheid behoren, zoals verzoekende partij. Verzoekende partij onderstreept dat de mensenrechten in 2020 en 2021 op grote schaal werden geschonden in Wit-Rusland. Ter staving van haar betoog voegt verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift het rapport "*Belarus. Events of 2020*" van *Human Rights Watch* (bijlage 4) en de "*European Parliament resolution of 7 October 2021 on the situation in Belarus after one year of protests and their violent repression (2021/2881(RSP))*" (bijlage 5). Zij voegt tevens als bijlage bij haar verzoekschrift de rapporten waarop verwerende partij zich steunt (bijlagen 2 en 3 van het verzoekschrift).

2.2.5.2. De Raad stelt evenwel vast dat ook uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie op geen enkele wijze blijkt dat de huidige situatie in Wit-Rusland van die aard is dat er sprake is van een structurele vervolging van de Afghaanse minderheid. Verzoekende partij kan dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar haar Afghaanse herkomst om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer naar Wit-Rusland aannemelijk te maken. Waar zij in haar verzoekschrift overigens opwerpt dat asielzoekers door het Wit-Russische regime worden gebruikt om wraak te nemen op de Europese Unie, benadrukt de Raad dat verzoekende partij de Wit-Russische nationaliteit heeft, waardoor haar verwijzing naar de situatie van asielzoekers in Wit-Rusland niet dienstig is. Haar vrees dat zij eveneens als wraakmiddel zal worden gebruikt door het regime en dat men op willekeurige wijze haar nationaliteit zal afnemen, is louter hypothetisch en wordt op geen enkele wijze ondersteund door de door haar bijgebrachte informatie.

2.2.6. De Raad merkt op dat verzoekende partij voor het overige in haar verzoekschrift blijft steken in het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

2.2.7. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Wit-Rusland een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.8. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT